

Logopedická prevence

Hlásky : **t', d', ň** – tj. měkčení.

Při výuce výslovnosti těchto hlásek vycházíme z jejich tvrdých protějšků tj. z **t, d, n**. Většinou začínáme cvičit souhlásku **t'** a to tak, že necháme dítě vyslovovat slabiky **ty, te, ta, to, tu** a současně špátlí nebo prsty stlačujeme hrot jazyka za dolní řezáky, až se ozve **ti, tě, t'a, t'o, t'u**. Stejným způsobem cvičíme souhlásky **d'** a **ň**.

Zvuky : t'ukáme – t'uk, t'uk
hodiny tikají – tik, tik
kočka mňouká – mňau, mňau

Slova : tiká, lať, dívá, lodě, nitě, koně

Říkaneky : Děda dělá dětem lodě,
děti s nimi chodí k vodě.
Dívají se za lodí,
jak na vodě závodí.

Otík volá Toníka:
„ Toníku, mám koníka ! “
„ Jakého, Otíku ? “
„ Pěkného, Toníku . “

Posvícení, posvícení,
Punt'a chňapl po pečení.
Utíká s ní – to to voní,
už ho nikdo nedohoní.
Pod jabloní ve stínu,
udělá si hostinu.